

รายงานแนวโน้มธุรกิจภาคเหนือ มกราคม 2547

โครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจ
ระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยและนักธุรกิจ

รายงานแนวโน้มธุรกิจภาคเหนือ
“โครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจ
ระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยและนักธุรกิจ”¹
(Economic/Business Information Exchange Program)

สรุปภาพรวม

ผู้ประกอบการจากเกือบทุกภาคเศรษฐกิจคาดว่าแนวโน้มเศรษฐกิจภาคเหนือปี 2547 จะขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2546 ตามการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะผลิตเพื่อส่งออกตามความต้องการของตลาดต่างประเทศ และแผนการลงทุนของภาคเอกชนตามภาวะเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายลงทุนของภาครัฐ สำหรับการบริโภคของประชาชนมีแนวโน้มชะลอตัว ทางด้านราคาส่งหาริมทรัพย์คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นจากราคาวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นมาก แต่จะไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ เนื่องจากยังมีความต้องการสูง อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังมีความกังวลเกี่ยวกับหนี้สินภาคครัวเรือน ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ความสามารถในการชำระหนี้หากอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น และการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ

1. การบริโภค

แนวโน้มปี 2547 คาดว่าอุปสงค์จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง เนื่องจากได้มีการเร่งการอุปโภคบริโภคแล้วในปีก่อน ประกอบกับกำลังซื้อของผู้บริโภคอ่อนตัว โดยเฉพาะการใช้จ่ายเพื่อซื้อรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ทำให้กำไรของธุรกิจขึ้นอยู่กับปริมาณการจำหน่ายเป็นสำคัญ ภายใต้ภาวะการแข่งขันทางด้านราคาที่ยืดหยุ่นมากขึ้น โดยเฉพาะด้านการให้บริการสินเชื่อแก่ผู้ซื้อรถจักรยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านที่จะต้องแข่งขันกับการขยายประเภทการให้บริการของสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ และเผชิญกับผู้ประกอบการรายใหม่ที่มีฐานลูกค้าจำนวนมากจากธุรกิจในเครือเดียวกัน

2. การลงทุน

คาดว่าการลงทุนในปี 2547 ยังขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง จากการลงทุนขยายโรงงานและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมโดยเฉพาะผลิตเพื่อส่งออก การลงทุนก่อสร้างธุรกิจด้านบริการในจังหวัดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของนักลงทุน

¹ จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ประกอบการในภาคเหนือ จำนวน 26 ราย
ระหว่างวันที่ 5 - 20 มกราคม 2547

จากส่วนกลาง การลงทุนของภาครัฐในโครงการขนาดใหญ่ที่เป็นโครงการต่อเนื่อง ตลอดจนการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นการลงทุนเพื่อปรับปรุงพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในโครงการเก่า และเริ่มมีโครงการใหม่เพิ่มขึ้น ตามความต้องการของตลาดที่มีอยู่ต่อเนื่อง

3. การส่งออกสินค้า

แนวโน้มปี 2547 คาดว่าอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออกมีโอกาสเร่งตัวขึ้น ทั้งการส่งออกพืชผักแปรรูปและแช่แข็ง สินค้าหัตถกรรม และเซรามิก จากคำสั่งซื้อที่ต้องผลิตเพื่อส่งมอบใน 3-6 เดือน ทำให้อุตสาหกรรมเหล่านี้ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตเกือบเต็มกำลังการผลิตแล้ว มีแผนการลงทุนในการขยายโรงงาน และบางแห่งมีการลงทุนพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

4. การจ้างงาน

ภาวะตลาดแรงงานเริ่มมีแนวโน้มตึงตัวในบางภาคเศรษฐกิจ จากการปรับตัวดีขึ้นของภาคการก่อสร้าง ภาคธุรกิจโรงแรม และภาคอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออก ส่งผลให้ค่าจ้างมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น

5. การผลิตและปัจจัยการผลิต

อุตสาหกรรม

ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มขยายตัว เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในต่างประเทศ อุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มขยายตัวสูงมากได้แก่ เกษตรแปรรูป ผักผลไม้แช่แข็ง หัตถอุตสาหกรรม เซรามิก และอัญมณี ไปยังตลาดในสหรัฐอเมริกา ยุโรป ญี่ปุ่น และประเทศอื่นในเอเชีย สำหรับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้แก่ เครื่องจักรกลทางการเกษตร คาดว่ายอดจำหน่ายยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อน จากการพัฒนาผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ และแรงกระตุ้นทางด้านราคา ขณะที่อุตสาหกรรมโรงสีข้าวมีแนวโน้มประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ เนื่องจากจากความต้องการข้าวที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้นักธุรกิจจากส่วนกลางที่มีขนาดใหญ่กว่าและได้เปรียบในด้านต้นทุนการผลิต (Economy of Scale) หันมาซื้อวัตถุดิบในแถบภาคเหนือมากขึ้น

กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออกมีแนวโน้มใกล้จะเต็มกำลังการผลิตแล้ว จึงมีแผนการลงทุนในการขยายโรงงาน และบางแห่งมีการลงทุนพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ยกเว้นอุตสาหกรรมโรงสีข้าว เนื่องจากประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

อสังหาริมทรัพย์

คาดว่าขยายตัวต่อเนื่องจากความต้องการซื้อเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยจริง ประกอบกับนักลงทุนมีความมั่นใจในมาตรการของรัฐที่ให้การสนับสนุนภาคอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะในปี 2547-2549 คาดว่าจะขยายตัวแบบก้าวกระโดด และจะถึงจุดอิ่มตัวอีกประมาณ 3 ปีข้างหน้า ซึ่งเป็นช่วงที่การลงทุนทั้งของภาครัฐและเอกชนที่ลงทุนไปตั้งแต่ปี 2546 เสร็จสิ้นลง

โรงแรมและการท่องเที่ยว

แนวโน้มการท่องเที่ยวคาดว่าจะปรับตัวดีขึ้น จากความเชื่อมั่นในความปลอดภัยภายในประเทศ และแรงสนับสนุนจากสายการบินราคาถูก (Low Fare Airline) โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ มีนักธุรกิจส่วนกลางมาลงทุนในธุรกิจโรงแรมระดับ 5-6 ดาว หลายแห่ง เนื่องจากเห็นว่ายังมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประกอบกับราคาสินทรัพย์ทางธุรกิจบริการสูง เช่นราคาที่ดินที่ยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ค่าจ้างแรงงานด้านการท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้น ตามความต้องการของการเปิดดำเนินการธุรกิจโรงแรม

ต้นทุนการผลิตและราคา

ทางด้านต้นทุนการผลิต ผู้ประกอบการส่วนใหญ่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตชั้นกลาง โดยเฉพาะราคาน้ำมัน เหล็ก ปูนซีเมนต์ อุปกรณ์การก่อสร้าง แต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่สามารถผลักภาระให้แก่ผู้บริโภคได้ เนื่องจากมีการแข่งขันที่รุนแรง ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีผลกำไร (Margin) ลดลง และผู้ประกอบการบางส่วนมีต้นทุนด้านการพัฒนาบุคลากรเพิ่มขึ้นเพื่อพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น

แหล่งเงินทุนและอัตราดอกเบี้ย

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ อาศัยแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินภายในประเทศ ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากทำให้ต้นทุนการดำเนินธุรกิจลดลง และสามารถลงทุนขยายการผลิตได้ ตลอดจนเนื้อถือต่อการชำระหนี้ของผู้บริโภคในการใช้บริการสินเชื่อบุคคล

ส่วนวิชาการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

มกราคม 2547